

Titel: Nr. 90. 11te April.

Citation: "Nr. 90. 11te April.", i *1916: Lov*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e13069.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90. 11te April.

som Salg på anden Måde vil medføre. Ved Udlæg i Fordringer eller i Rettigheder eller i Indtægterne af faste Ejendomme finder ingen Vurdering Sted, men Udlæggets Omfang og Udstrækning bestemmes ved et Skøn under tilbørligt Hensyn til de med den benyttede Fremgangsmåde forbundne Udgifter og Omkostninger.

§ 506.

Domfældte eller den, der under Forretningen optræder på hans Vegne, jfr. § 517, er berettiget til at på vise de Ting, i hvilke Eksekution skal ske, og Domhaveren kan ikke gøre Indvendinger herimod, når blot de påviste Genstande efter Fogedvidnernes Vurdering eller Skøn afgiver en til det Beløb, der skal inddrives, svarende Sikkerhed.

Dog behøver Domhaveren ikke at modtage Udlæg i fast Ejendom, når der kan påvises rørligt Gods eller Fordringer, hvoraf Fyldestgørelse kan fås, såvel som ej heller i Løsøregenstande, hvis Opbevaring eller Realisation måtte være særlig vanskelig, eller i Fordringer, som må anses for omtvistede eller usikre. Ej heller kan Domhaveren nødes til at søge sin Fyldestgørelse på anden Måde, når der kan gives ham Udlæg til Forauktionering. For så vidt andet Gods kan påvises, behøver han ikke at modtage sekundært Udlæg i Genstande, som i Forvejen er udlagte til andre, eller hvorover andre har erhvervet Rettigheder, for hvilke Udlægshaveren må stå tilbage.

§ 507.

Påviser hverken Domfældte eller nogen på hans Vegne Genstande, hvori Udlæg kan ske, tilfalder det Domhaveren at udvælge de Genstande, hvori han vil søge Fyldestgørelse.

Dog har Fogeden (Politimesteren, Sognefogeden) herved at påse, at de for Domfældte mest undværlige Genstande først udlægges, så at; altså en Ejendoms nødvendige Besætning og de til dens Drift uundværlige Avisredskaber såvel som Håndværksredskaber og andre til Domfældtes Næringsdrift uomgængelig fornødne Ting ikke udlægges, så længe andre mere undværlige Genstande forefindes.

Gødning såvel som Strå og Hø samt Føde- og Sædekorn, Foderroer, Foderkartofler og Sukkerroeaffald, for så vidt til Ejendommens Drift findes fornødent, må ikke ved Udlæg skilles fra Ejendommen, men bliver at betragte som et Tilbehør til den; ej heller må Sæd på Marken omhugges eller anden Afgrøde indhøstes, førend den er moden hertil.

Det har endvidere sit Forblivende ved den bestående Lovgivnings Bestemmelser om, at de befalede Brandredskaber ej kan skilles fra Ejendommen.

§ 508.

Når Fyldestgørelse søges på den i § 504 omhandlede Måde, har Fogeden at overgive Administrationen af vedkommende Ejendom, så vidt Brugsretten rækker, til en af ham godkendt Bestyrer og eventuelt at

1916: Lov,

pålægge Fæstere, Forpagtere, Lejetagere og andre at betale deres Afgifter til denne, samt i øvrigt at iværksætte de Tvangsforanstaltninger, som er fornødne, for at Ejendommens Frugter og Indtægter kan komme Domhaveren til Nytte.

Den af Fogeden godkendte Bestyrer aflægges til de af Fogeden bestemte Tider til denne Regnskab for Indkomsterne af Ejendommen og afleverer Overskuddet til Fogeden efter Fradrag af Driftsudgifter og øvrige Administrationsomkostninger, derunder hans eget Honorar.